

Sygn. akt IV KK 474/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 30 stycznia 2018 r.
sprawy **A.M.**,
skazanej z art. 148 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 czerwca 2017 roku, sygn. akt II AKa [...],
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.
z dnia 16 grudnia 2016 r., sygn. akt III K [...],

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazaną A.M. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2016 roku, Sąd Okręgowy w K., w sprawie o sygn. akt III K [...], uznał A.M. za winną tego, że w dniu 26 sierpnia 2015 roku w K., działając w zamiarze ewentualnym spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu Z.K., zadała pokrzywdzonemu szereg uderzeń rozbitą szklanką powodując ponad 50 powierzchownych, drobnych ran skóry zlokalizowanych w górnych partiach ciała oraz cios nożem w okolicę podobojczykową lewą powodując obrażenia w postaci rany kłuto - ciętej klatki piersiowej połączonej z przebicciem tętnicy podobojczykowej, żyły podobojczykowej i płuca, z następowym krwotokiem wewnętrznym i zewnętrznym, co stanowiło chorobę realnie zagrażającą życiu, a w konsekwencji skutkowało zgonem pokrzywdzonego, to jest popełnienia

przestępstwa z art. 156 § 3 k.k. i na podstawie tego przepisu skazał A.M. na karę 6 lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 06 czerwca 2017 r., sygn. II AKa [...], po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. w ten sposób, iż uznał, że A.M. działając w zamiarze ewentualnym popełniła przestępstwo kwalifikowane z art. 148 § 1 k.k.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] kasacją obrońca skazanej A.M., zarzucając rażące naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów, bez uwzględnienia we właściwym stopniu zasad doświadczenia życiowego i prawidłowego rozumowania, a w konsekwencji uznanie, iż A.M. działała z zamiarem ewentualnym zabójstwa i zakwalifikowanie zarzucanego jej czynu z art. 148 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż brak po stronie oskarżonej zamiaru zabójstwa pokrzywdzonego w jakiejkolwiek formie, a popełniony czyn powinien zostać zakwalifikowany jako przestępstwo z art. 156 § 3 k.k. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie jej jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Zacząć należy od stwierdzenia, że istotą zarzutu kasacji jest podważenie zasadności przyjęcia przez Sąd odwoławczy, że skazana działała z zamiarem zabójstwa pokrzywdzonego, co należy do sfery ustaleń faktycznych i z tego powodu nie może być przedmiotem zarzutu kasacji. W tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia można podnosić tylko *errores iuris*, a nie *errores facti*. Sąd Najwyższy nie ma wątpliwości, że kasacja zmierza wyłącznie do podważenia dokonanych przez Sąd Apelacyjny ustaleń faktycznych w zakresie zamiaru, z jakim działała skazana.

Tymczasem Sąd Apelacyjny swój wniosek podparł bardzo obszerną i rzeczową argumentacją, wskazującą na powody przyjęcia działania przez skazaną z zamiarem wynikowym. Wskazano przede wszystkim (s. 10-13 uzasadnienia

wyroku SA) na sposób użycia przez skazaną noża, którym zadano pokrzywdzonemu śmiertelną ranę w klatkę piersiową, w tym na zadanie ciosu ze znaczną siłą i w ważne dla funkcjonowania organizmu miejsce, czyli okolice serca i płuca. Starannie przeanalizowano okoliczności zadania tego ciosu trafnie wywodząc, że nie był od zadany w to miejsce na ciele pokrzywdzonego przypadkowo. Zwrócono też uwagę na brak jakiejkolwiek akcji ratunkowej ze strony skazanej, lecz spokojne opuszczenie mieszkania przez skazaną po zdarzeniu. Sąd Najwyższy w pełni podziela zdanie Sądu Apelacyjnego, że okoliczności te uzasadniają przyjęcie, że skazana miała świadomość możliwości wystąpienia skutku śmiertelnego i z jego wystąpieniem się godziła, trafnie więc zmieniono kwalifikację prawną czynu na art. 148 § 1 k.k. Dodać należy, że nastąpiło to po przeprowadzeniu wnikliwej i rzetelnej kontroli odwoławczej i w granicach zaskarżenia wyroku I instancji na niekorzyść. Z tych powodów zarzut kasacji należy uznać za bezzasadny w stopniu oczywistym.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.